

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE HUISKNECHT

toneelspel in één bedrijf

door

Arthur Goemaere

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.2091

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuunde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE HUISKNECHT* op te voeren moet de naam van auteur *ARTHUR GOEMAERE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1993/220/040
ISBN 978-90-385-02489

© 1993 Toneelfonds J. Janssens/Arthur Goemaere
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN

CHARLOTTE	70 j
GEORGES	50 j. zoon van Charlotte
ROBERT	55 j. vriend van de familie
FELIX	36 j. de huisknecht

PLAATS VAN DE ACTIE

Een grote ,ouderwetse ,maar luxueuse woonkamer die overvol staat met kostbare meubels, fauteuils, tafels enz.

.....

1880

Charlotte is gehandicapt en zit in een rolwagen. Georges hinkt wat = vandaar zijn 'steunstok'. Nota: Felix blijft het hele stuk door even hoffelijk maar tevens even vastberaden.

Felix komt, na een tikje op de deur, binnen.

FELIX Mevrouw, mijnheer: mijnheer Robert is er...

CHARLOTTE Wel, laat hem binnen, Felix! Je weet toch dat...

FELIX Ja, mevrouw (af; laat Robert binnen. Af)

CHARLOTTE & GEORGES Robert...

ROBERT Goede morgen, Charlotte, Georges. Ik was in de buurt en dacht: ik ga even goede dag zeggen..

GEORGES Da's vriendelijk, Robert. Jij bent de enige die ons af en toe een bezoekje brengt.

ROBERT O ja?

GEORGES Wij hebben niet zoveel relaties; komen zelden of nooit buiten, op straat, bedoel ik... Ah.. er is dat onzinnig verkeer, stof..vuil... We trekken ons ook niets of niemand aan.

ROBERT Tja... Ieder mens doet wat hij wil, nietwaar, maar zo'n binnenhuisleven zou niet voor mij zijn: ik moet de wereld zien, mensen ontmoeten... Maar.. euh.. Georges, jij moet toch geregeld naar beheerraden en zo gaan, niet?

GEORGES Nee, nee: toen papa nu 12 jaar geleden gestorven is, heb ik me uit alles teruggetrokken. Ik beheer nog enkel ons vermogen.

CHARLOTTE Dat doe IK!

GEORGES Dat doen we samen, mama.. (tot Robert) Dat vergt niet zoveel tijd, hoor. Een half uur per week: alles is veilig belegd of geïnvesteerd. (Charlotte belt)

ROBERT Je kunt je ook in jouw tuin uitleven, hé.

GEORGES Nee. (wijst op been en stok) Daar begin ik niet aan. Het zou niet goed gaan, vrees ik.

ROBERT Ik veronderstel dat je liever wat leest: boeken, tijdschriften..

GEORGES Poeh! Niet zoveel, hoor. Af en toe een krant. Een boek, zeg je: ik kan niet lang mijn aandacht vestigen. Daarbij: die kleine lettertjes vermoeien me snel.

(Felix komt binnen)

CHARLOTTE (op beveltoon) Breng ons een drankje, Felix!

FELIX Ja, mevrouw (af)

ROBERT (glimlacht) Jullie houden er nog steeds een huisknecht op na.

CHARLOTTE Ja, Robert.

ROBERT Gewoonlijk maken vrouwen de dienst uit: kamer- en keukenmeid.. een schoonmaakster... en een tuinman, voor de tuin, uiteraard.

- CHARLOTTE Dat is Felix allemaal..Je hebt niets dan narigheden met vrouwen. Het is altijd iets (smalend) Zij zijn om de haverklap 'ongesteld'.. komen te laat omdat ze hun 'oude vader of moeder' moeten verzorgen.. Hebben migraine en vaak..lange vingers (met giftige blik naar Georges) Het is ook beter voor Georges dat hier geen jonge vrouwen rond lopen, want...
- GEORGES ("geschokt") Mama!
- CHARLOTTE (met afwerend gebaar) Hang de heilige niet uit, Georges! Ik weet wat ik zeg, of denk je dat ik geen ogen in mijn hoofd heb?
(Felix komt binnen met de drankjes; deponeert de glazen)
- FELIX Alstublieft, mevrouw...alstublieft, mijnheer...
- CHARLOTTE Bah! Wéér cognac! Waarom weer cognac, Felix?
- FELIX Mevrouw wou tot nog toe steeds cognac...
- CHARLOTTE (nukkig) Tot vorige week, ja. Ik ben nu van gedachte veranderd.
Waarom vraag je niet wat ik wil?
- FELIX Zal ik een volgende keer zeker doen, mevrouw.(na lichte buiging af)
(Robert kijkt hem monkelend, bewonderend na)
- CHARLOTTE En zo is hij er weer van af hé! Waarom zei jij daar niets op, Georges? Jij moet het voor me opnemen!(hij kijkt haar met een dwaze blik aan en haalt langzaam de schouders op)
- ROBERT (glimlachend) Ik bewonder die jongen, Charlotte. Hij blijft altijd even hoffelijk, laat zich niet uit zijn lood slaan. Een pientere kerel (terwijl hij even aan de cognac nipt) Waar heb jij die zeldzame vogel gevangen?
- CHARLOTTE Hij is zelf hier binnengevlogen. Hij was bediende in een kleine zaak die onverwacht op de fles ging. En hij zocht dus werk...
- GEORGES Hij had geluk want onze oude meid was net ziek geworden en in het hospitaal opgenomen..waar ze trouwens een paar weken later gestorven is.
- ROBERT (kijkt even op zijn polshorloge) Het is stilaan mijn tijd: ik wou nog even mijn reisagentschap binnenlopen.
- GEORGES O! Ga je weer op reis, Robert?
- ROBERT Inderdaad. Dat is mijn lang leven! Het wordt andermaal Italië:Firenze en Rome...Een oude liefde, zie je.
- CHARLOTTE Wat? Wat zeg je? Heb je daar een lief?
- ROBERT (lacht)Nee, nee: ik wil zeggen dat ik van Italië hou: prachtige streken, onuitputtelijke kunstschaten..Als je bv in Rome rond loopt voel je zo de eeuwen geschiedenis op je afkomen.
- CHARLOTTE Hoh!Wat heb je er aan? Antieke rommel die uiteenvalt van ouderdom; en als je thuis komt ben je moe, een heleboel geld kwijt en..alles vergeten!

- ROBERT Nee, hoor, Charlotte: ik maak hopen dia's en bekijk ze geregeld.. Zo, op mijn eentje..gedurende de lange winteravonden..En alles herleeft in mij..
- GEORGES (omdat Charlotte onverschillig de schouders ophaalt) Ja, mama, als hij dat graag doet...
- ROBERT Indien jullie eens mijn dia's willen zien, dan...
- CHARLOTTE Hemel, néé! Bespaar ons dat! Niets is zo vervelend als naar dergelijke plaatjes kijken; en daar komt stellig wat gelul bij over koning Zus en keizer Zo, de veldslag van hier en daar..Laat maar, Robert. Dat interesseert ons niet. Ik heb liever dat je zo eens afkomt, zonder al die poespas..
- (Robert is duidelijk erg gestoord; hij neemt koeltjes afscheid; af)
- GEORGES Waarom zeg je zoiets, mama? Je hebt hem beledigd! Het zou me niet verbazen dat ook hij niet meer naar ons omkijkt...
- CHARLOTTE Dan blijft hij maar weg. (begint na een korte stilte te breien; het kluwen wol valt op de vloer. Georges ziet het maar blijft lui in zijn fauteuil zitten. Charlotte belt. Felix komt binnen)
- FELIX Mevrouw?
- CHARLOTTE Raap mijn kluwen wol op (Felix doet het)
- FELIX Alstublieft, mevrouw.
- GEORGES ...en geef mij een pakje sigaretten.
- (Felix opent de kast, kijkt, keert zich naar Georges)
- FELIX Er zijn geen meer, mijnheer.
- GEORGES (ontstemd) Wat? Geen sigaretten!
- FELIX Mijnheer heeft vermoedelijk wat meer gerookt dan naar gewoonte want..
- GEORGES (bits) Ik rook zoveel ik wil, begrepen. Jij moet er voor zorgen dat er, hoe dan ook, steeds een voorraad sigaretten in huis is. Het is dus jouw schuld dat er geen meer zijn. Je kunt er meteen halen!
- FELIX Nee, mijnheer.
- CHARLOTTE Wat? Wat antwoord jij daar aan mijnheer Georges?
- FELIX " Nee ", mevrouw.
- GEORGES (verbaasd én boos) En waarom: néé?
- FELIX Mijnheer weet dat ik enkel op Dinsdagmorgen inkopen doe.
- GEORGES Je wil daarmee zeggen dat ik tot morgen niet kan roken omdat jij... Lopen, man, en snel wat! Ik wil mijn sigaretten onmiddellijk!
- FELIX Nee, mijnheer: ik heb nu ander werk.
- GEORGES Daar trek ik me niets van aan. Jij hebt jouw taak verwaarloosd: jij moet dus...
- FELIX Nee, mijnheer.
- GEORGES (boos) Ach zo! Jij beslist dus dat ik met roken moet wachten tot het